

**ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
រដ្ឋបាលជលផល**

ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

គម្រោងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះ ទន្លេមេគង្គ ដំណាក់កាលទី៣ (M-IWRMP-III)

សមាសភាគទី១៖ ការគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភូមិភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា

*វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាបនៃរដ្ឋបាលជលផល
២០១៨*

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ឯកសារទី១ : ការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

គម្រោងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះ ទន្លេមេគង្គ ដំណាក់កាលទី៣ (M-IWRMP-III)

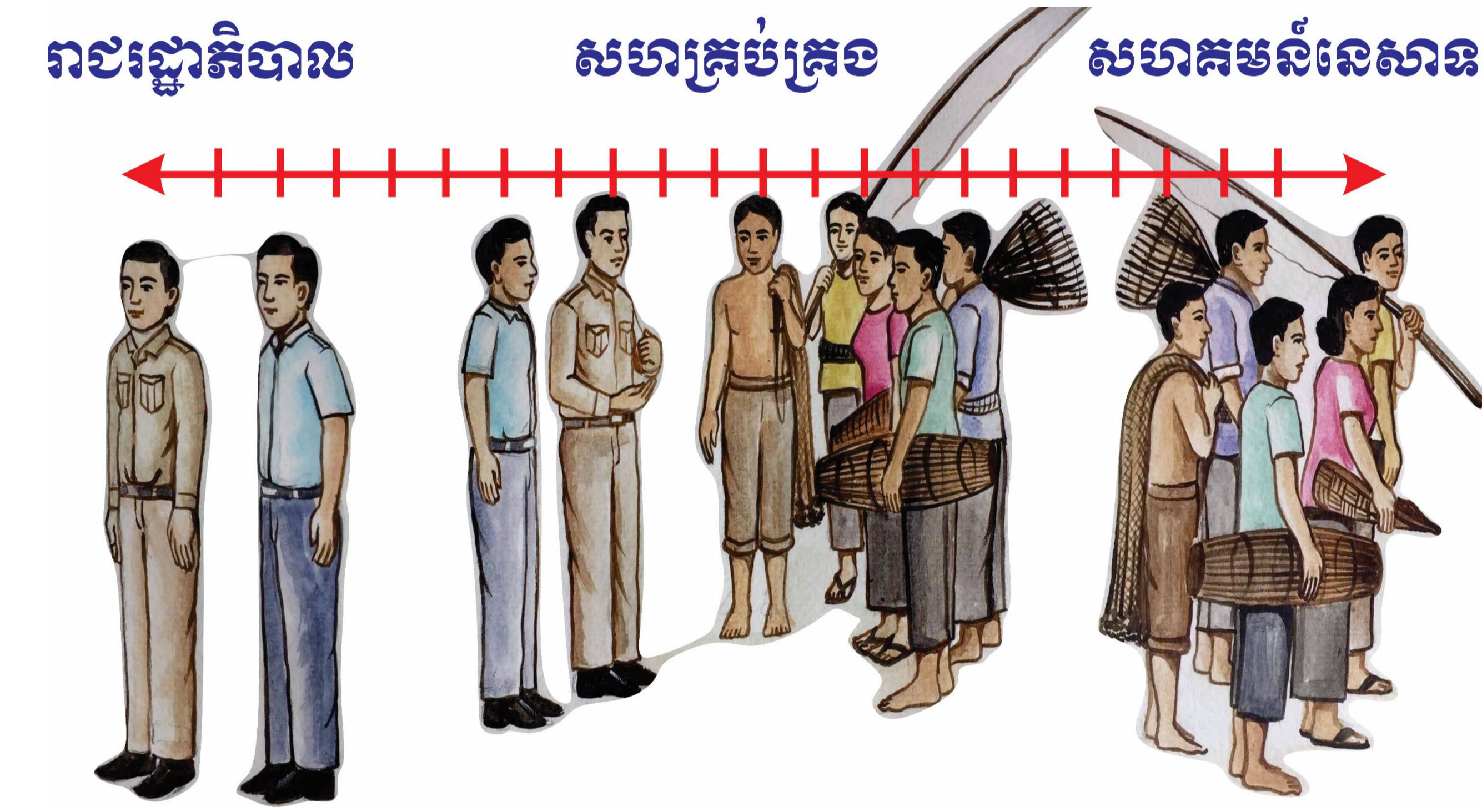
សមាសភាគទី១៖ ការគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភូមិភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា
វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប នៃរដ្ឋបាលជលផល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

១. តើសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានន័យដូចម្តេច?

សហគ្រប់គ្រង សំដៅដល់ភាពជាដៃគូរវាងសហគមន៍នេសាទ ស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត (ដូចជា៖ អ្នកលក់ត្រី អ្នកជំនួញ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ល។) និងបែងចែកសិទ្ធិរួមទាំងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។

ចំពោះកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងប្រជានេសាទនៅមូលដ្ឋាន ចាំបាច់ត្រូវបង្កើតសហគមន៍នេសាទ។

តាមរយៈកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ និងការចរចារដ្ឋបាលជលផល និងសហគមន៍នេសាទត្រូវបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងដូចជា៖ កន្លែងនេសាទសហគមន៍ តួនាទី និងការកិច្ចរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធនិងសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។

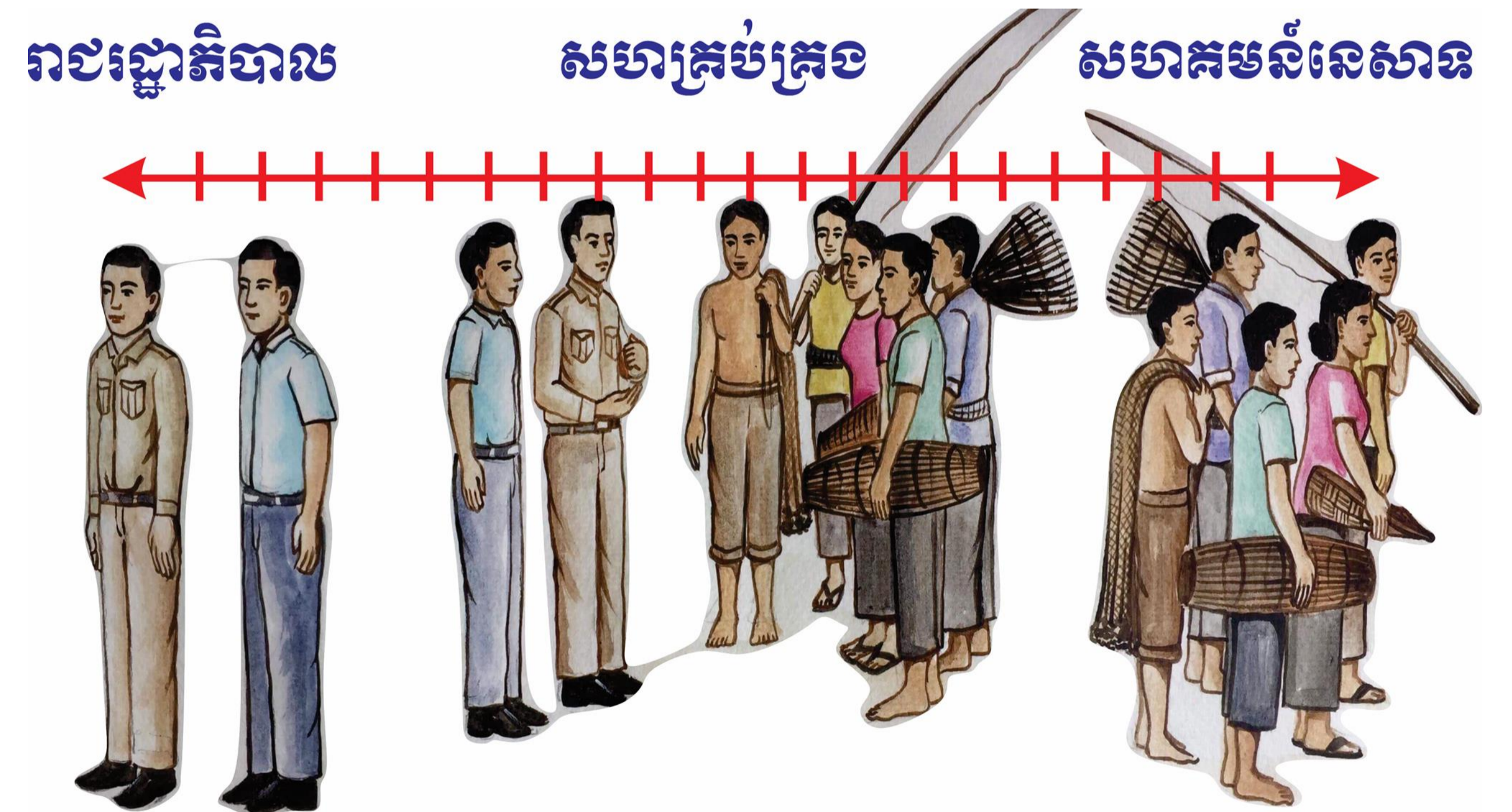

១. តើសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានន័យដូចម្តេច? (ត)

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលរួមមាន៖

- សមាជិកភាពប្រកបដោយសមធម៌៖ យុត្តិធម៌ ស្មើភាព និងបើកទូលាយចំពោះប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ (ស្ត្រីត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ឱ្យចូលជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ)
- រូបរមន្ត និងសហប្រតិបត្តិការ៖ ធ្វើការជាមួយអ្នកណាម្នាក់ ដើម្បីផលិតអ្វីមួយ
- បែងចែកសិទ្ធិអំណាច (ការទទួលខុសត្រូវ និងសិទ្ធិអំណាច)៖ ទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា លើការសម្រេចចិត្ត

- មានគោលដៅច្បាស់លាស់
- កិច្ចព្រមព្រៀង៖ ការរៀបចំរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធចំពោះសកម្មភាពជាក់លាក់។

២. គោលការណ៍គ្រប់គ្រងធនធានជលផលតាមបែបប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផលដែលល្អរួមមាន៖
តុល្យភាពរវាងសមាសធាតុចំនួនបីគឺបរិស្ថានល្អ
សុខុមាលភាពប្រជាពលរដ្ឋ និងអភិបាលកិច្ចល្អ

- បរិស្ថានល្អ៖ មានពូជត្រីគ្រប់ប្រភេទ ផលត្រី
សម្បូរ មិនធ្វើឱ្យខូចខាតជម្រកត្រី និងទឹក
មានគុណភាព
- សុខុមាលភាពប្រជាពលរដ្ឋ៖ មានស្តង់ដាររស់
នៅល្អ (ប្រាក់ចំណូលសមរម្យ) សុវត្ថិភាព
ស្បៀង ទំនាក់ទំនងសង្គមមានភាពប្រសើរ
ឡើង និងធានាសុវត្ថិភាព
- អភិបាលកិច្ចល្អ៖ សំដៅដល់ការចូលរួម សិទ្ធិ
ជាផ្លូវការ សមធម៌ យន្តការរៀបចំផែនការនិង
ការអនុវត្ត ការគោរព និងពង្រឹងការអនុវត្តន៍
ច្បាប់។

វាជាអភិក្រម (វិធីសាស្ត្រ) មួយ ដែលគិតគូរ
ទៅលើធាតុសំខាន់ៗនៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និង
គិតគូរពីផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គមបានមក
តាមរយៈការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយ
និរន្តរភាព។

សុខុមាលភាព

អភិបាលកិច្ចល្អ

បរិស្ថានល្អ

៣. តើសហគមន៍នេសាទមានន័យដូចម្តេច ?

សហគមន៍នេសាទគឺជា៖

- ក្រុមរូបវន្តបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ
- ចូលរួមជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដែលរស់នៅក្នុង ឬក្បែរដែននេសាទ
- មានគំនិតផ្តួចផ្តើម កែលម្អគុណភាពជីវិតដោយប្រើប្រាស់ និងកែច្នៃធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

សហគមន៍នេសាទតំណាងឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយនិងស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានរដ្ឋបាលជលផលជាតំណាង។

រដ្ឋបាលជលផល និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ត្រូវការសហការរៀបចំសហគមន៍នេសាទ។

៤. តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ

សមាជិកនៃសហគមន៍នេសាទមួយមានសិទ្ធិក្នុងការ៖

- នេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ដោយគោរពតាម ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានដែលទាក់ទងទៅនឹង វិស័យជលផល និងលក្ខន្តិកៈរបស់សហគមន៍
- ចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពរបស់សហគមន៍ នេសាទ
- ស្នើឱ្យមានកិច្ចប្រជុំ និងលើកឡើងនូវបញ្ហា ទាក់ទងនឹងជលផល និងពិភាក្សារកដំណោះស្រាយ
- តវ៉ាចំពោះបញ្ហាទាំងឡាយដែលប៉ះពាល់ដល់ ផលប្រយោជន៍សហគមន៍នេសាទ ទៅក្រុម ប្រឹក្សា ឃុំ សង្កាត់ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬ រដ្ឋបាលជលផល និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា

- ចូលរួមប្រជុំបោះឆ្នោត និងឈរឈ្មោះឱ្យគេ បោះឆ្នោតក្នុងគណៈកម្មការសហគមន៍ នេសាទ។

៥. ជំហានទាំង៩ នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

ប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអំពីសហគមន៍នេសាទបានកំណត់ជំហានទាំង៩ រួមមាន៖

- ការបង្កើតក្រុមស្ថាបនិក និងដាក់ពាក្យស្នើសុំបង្កើតសហគមន៍នេសាទ
- ការសិក្សាលទ្ធភាពបង្កើតសហគមន៍នេសាទ
- ការចុះឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍
- ការរៀបចំចក្ខុវិស័យ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- ការរៀបចំផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- ការរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

- ការចុះបញ្ជីសហគមន៍នេសាទ
- ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។

៥.១ ជំហានទី១៖ ការបង្កើតក្រុមស្ថាបនិក

សហគមន៍មូលដ្ឋានដែលមានបំណងបង្កើតសហគមន៍នេសាទត្រូវបង្កើតក្រុមស្ថាបនិកជាមុន។

ក្រុមស្រ្តី ជនជាតិដើមភាគតិច ក្រុមភាគតិច គួរត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងក្រុមស្ថាបនិក។

ក្រុមស្ថាបនិកផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋក្នុងភូមិ អំពីផលប្រយោជន៍នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ បន្ទាប់មកដាក់សំណើទៅខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ដើម្បីជួយសម្របសម្រួលបង្កើតសហគមន៍។

៥.២ ជំហានទី២ ÷ ការវាយតម្លៃអំពីលទ្ធភាពបង្កើតសហគមន៍នេសាទ

បន្ទាប់ពីបានដាក់សំណើសុំបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ក្រុមស្ថាបនិក ដោយមានការគាំទ្របច្ចេកទេស ពីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលត្រូវរៀបចំសិក្សាវាយតម្លៃ និងប្រមូលព័ត៌មានដាក់លាក់ទាក់ទងនឹង៖

- ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម
- ស្ថានភាពនេសាទ
- ស្ថានភាពដែននេសាទ
- សកម្មភាពនានាទាក់ទងទៅ នឹងការនេសាទ
- ស្ថានភាពទាក់ទង នឹងកសិកម្ម

- បញ្ហាកើតឡើងក្នុងសហគមន៍នេសាទដែលទាក់ទងទៅនឹងវិស័យជលផល។

៥.៣ ជំហានទី៣៖ ការចុះឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍នេសាទ

ក្រុមស្ថាបនិកមានភារកិច្ច ចុះឈ្មោះប្រជាពលរដ្ឋដែលស្ម័គ្រចូលជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ។ ក្រុមស្រ្តីត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលរួមជា សមាជិកសហគមន៍នេសាទ។ ដោយមានការសម្របសម្រួលពីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ក្រុមស្ថាបនិកត្រូវ៖

- ការផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋអំពីផលប្រយោជន៍នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទដើម្បីឱ្យចូលជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ (យ៉ាងហោចណាស់៥០%នៃចំនួនគ្រួសារអ្នកនេសាទសរុបនៅកន្លែងនោះ)
- ចុះបញ្ជីឈ្មោះអ្នកស្ម័គ្រចិត្តចូលរួមជាសមាជិកសហគមន៍នេសាទ
- រៀបចំត្រៀមបេក្ខភាពឈរឈ្មោះបោះឆ្នោតជាគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ (មិនមាន

ការណែនាំជាក់លាក់អំពីការជូនដំណឹងទេ តែជាធម្មតាតែងមានកិច្ចប្រជុំ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ) អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធានាថាសមាជិកគ្រប់រូបបានដឹង និងមានឱកាសឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោត។

៥.៣ ជំហានទី៣៖ ការចុះឈ្មោះសហជីកសហគមន៍នេសាទ (ត)

- រៀបចំដំណើរការមហាសន្និបាតលើកដំបូង ដើម្បីបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- ធ្វើលិខិតអញ្ជើញចូលរួមមហាសន្និបាត
- រៀបចំអង្គប្រជុំផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងការត្រៀមធ្វើមហាសន្និបាត
- រៀបចំសេចក្តីព្រាងលក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដោយមានការពិគ្រោះយោបល់។

៥.៤ ជំហានទី៤៖ ការបង្កើតចក្ខុវិស័យ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង

- ចក្ខុវិស័យ ជាការរៀបរាប់អំពីស្ថានភាព ដែលសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ចង់បាននាពេលអនាគត (លទ្ធផលរយៈពេលវែង) ។
- លក្ខន្តិកៈ ជានីតិវិធីរដ្ឋបាល កំណត់ពី របៀបសហគមន៍នេសាទដែលត្រូវបង្កើតឡើង និងដំណើរការរបស់វា (ការកាត់ត្រា ការបោះឆ្នោតគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ) ។
- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ជាការរៀបរាប់អំពីសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិក និងការងាររបស់សហគមន៍នេសាទ (ដូចជា៖ កិច្ចប្រជុំជាដើម) ។

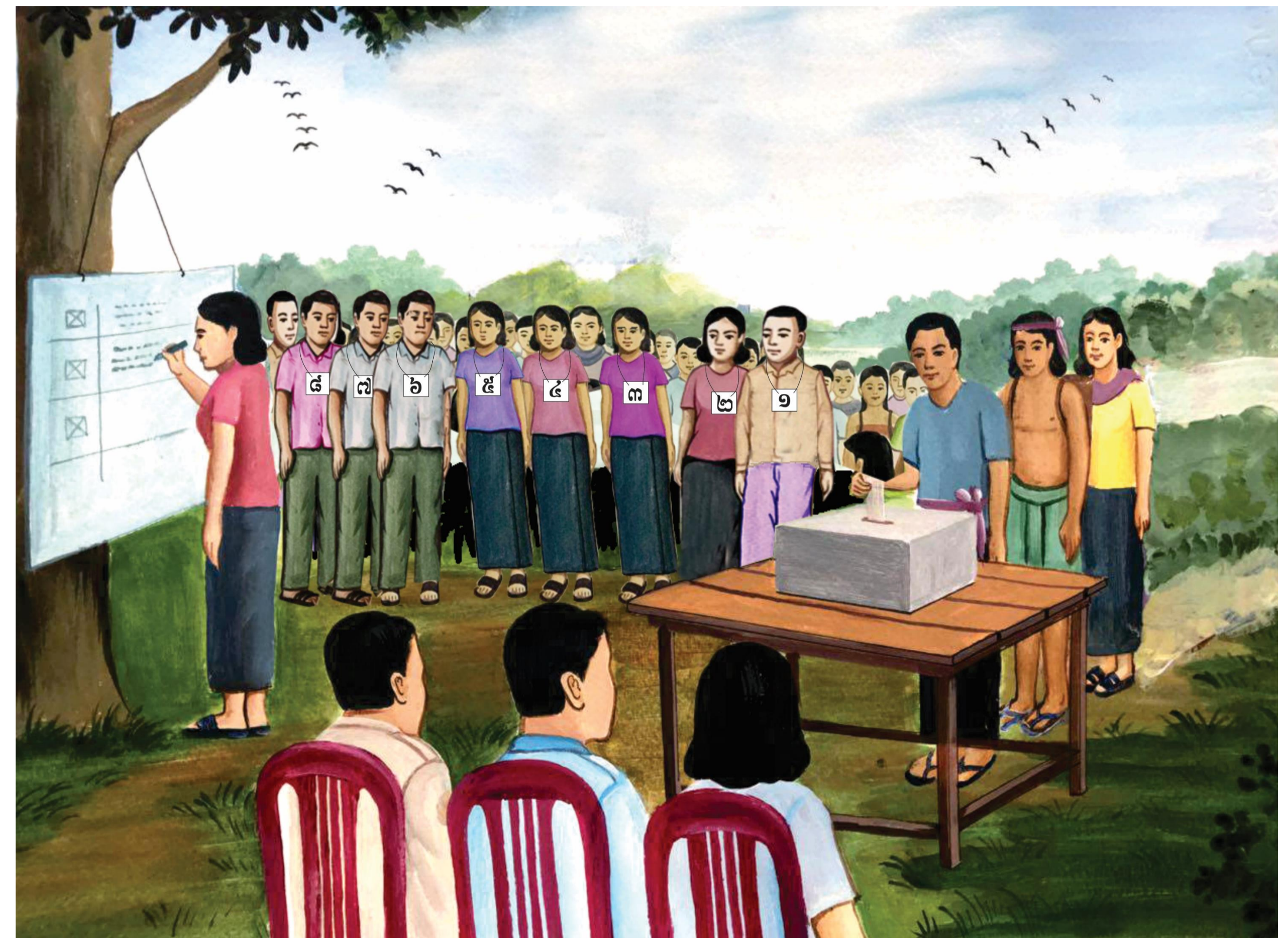
៥.៥ ជំហានទី៥៖ មហាសន្និបាតលើកដំបូងជ្រើសរើសគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ

មហាសន្និបាតរបស់សហគមន៍នេសាទគឺជា អង្គប្រជុំកំពូលដើម្បីអនុម័ត និងធ្វើសេចក្តី សម្រេចចិត្តទាំងឡាយក្នុងនាមសហគមន៍ នេសាទ។

មហាសន្និបាតលើកដំបូងត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មការ សហគមន៍នេសាទ និងអនុម័តទៅលើកិច្ចការ សំខាន់ៗដូចជា៖

- សមាជិកសហគមន៍នេសាទ
- ឈ្មោះសហគមន៍នេសាទ
- លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- គណៈកម្មការរៀបចំបោះឆ្នោត

- ចំនួនគណៈកម្មការ
- សមាសភាពឈរឈ្មោះជាគណៈកម្មការ សហគមន៍នេសាទ។

គុណន័យ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ

- សមាជិកសហគមន៍នេសាទ ត្រូវចូលរួមបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មការដើម្បីឱ្យទទួលបានបន្ទុកគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ។
- គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទមានសិទ្ធិដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ។
- គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទកើតឡើងតាមរយៈការបោះឆ្នោត។
- សមាជិកម្នាក់ៗដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើតអាចជាឈរឈ្មោះជាបេក្ខជនគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទបាន។
- គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទមានអាណត្តិការងាររយៈពេល៥ឆ្នាំ។

៥.៦ ជំហានទី៦៖ ការកំណត់ និងធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ការធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ដើម្បីកំណត់ច្បាស់ អំពីដែននេសាទ ដែលត្រូវគ្រប់គ្រង និងស្ថិតក្នុងការអនុវត្តនៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍នេសាទ។

៥.៧ ជំហានទី៧៖ កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀង ជាផ្លូវការរវាងសហគមន៍នេសាទ និងរដ្ឋបាលជលផលដែលទទួលស្គាល់ និងធានាសិទ្ធិរបស់សហគមន៍នេសាទចំពោះកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ដែលបានធ្វើផែនទី។

៥.៨ ជំហានទី៨៖ ការចុះបញ្ជីនិងការទទួលស្គាល់សហគមន៍នេសាទ

ក្រោយពីចុះហត្ថលេខា លើកិច្ចព្រមព្រៀង កន្លែងនេសាទសហគមន៍ នាយខណ្ឌរដ្ឋបាល ជលផលរាជធានី ខេត្ត ត្រូវធ្វើសំណើទៅក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដើម្បីចុះបញ្ជី និងចេញប្រកាសទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ។

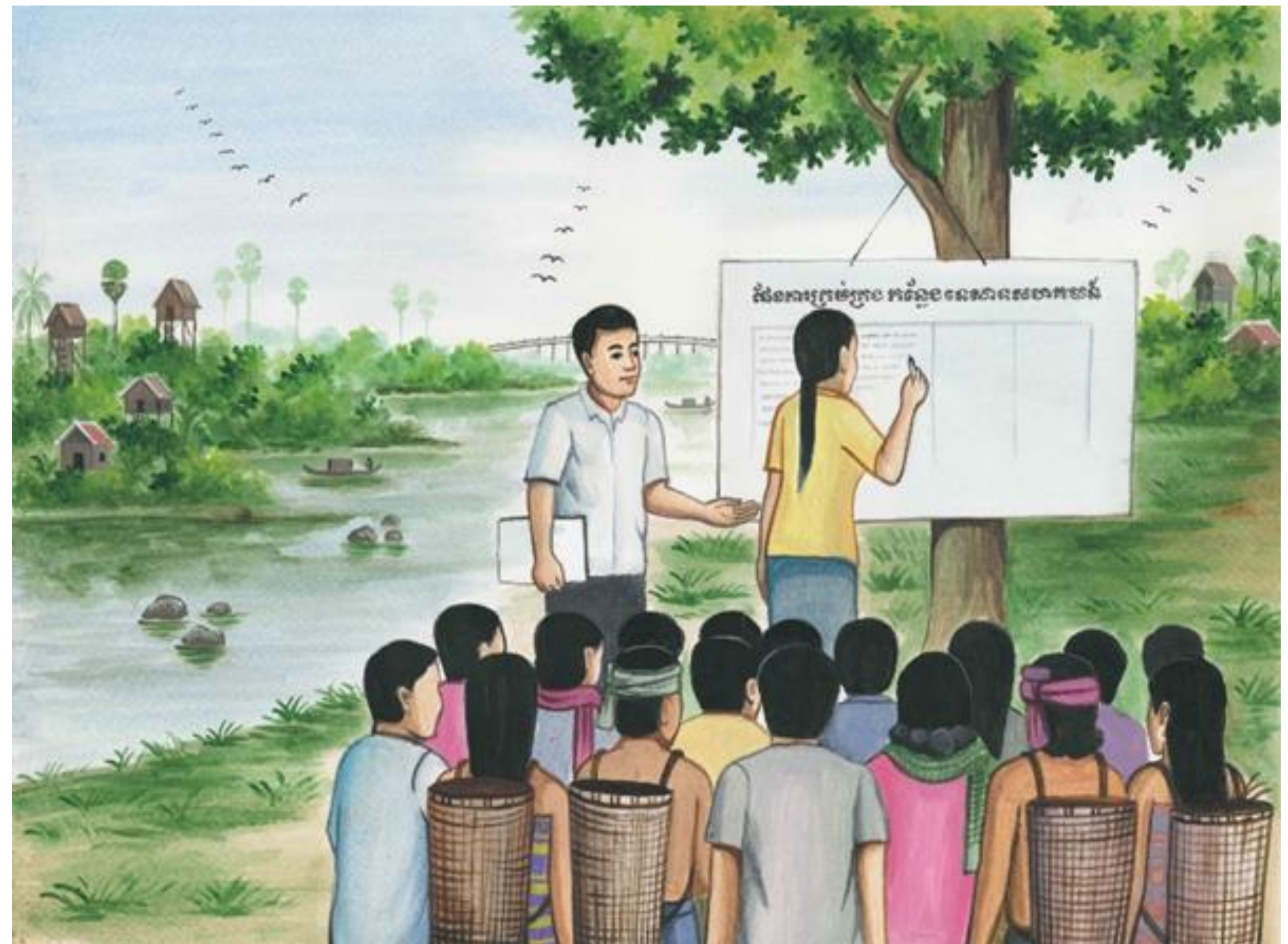
៥.៩ ជំហានទី៩៖ ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ក្រោយពីចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀង កន្លែងនេសាទសហគមន៍ គណៈកម្មការ សហគមន៍ត្រូវរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែង នេសាទសហគមន៍។

ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ត្រូវមានចំណុចសំខាន់ៗដូចជា៖

- វិធានការការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល
- ការគ្រប់គ្រងវិវាទក្នុងសហគមន៍
- ការគោរពច្បាប់និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់

- ការរៀបរាប់លម្អិតអំពីផែនការសកម្មភាព ការ ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។

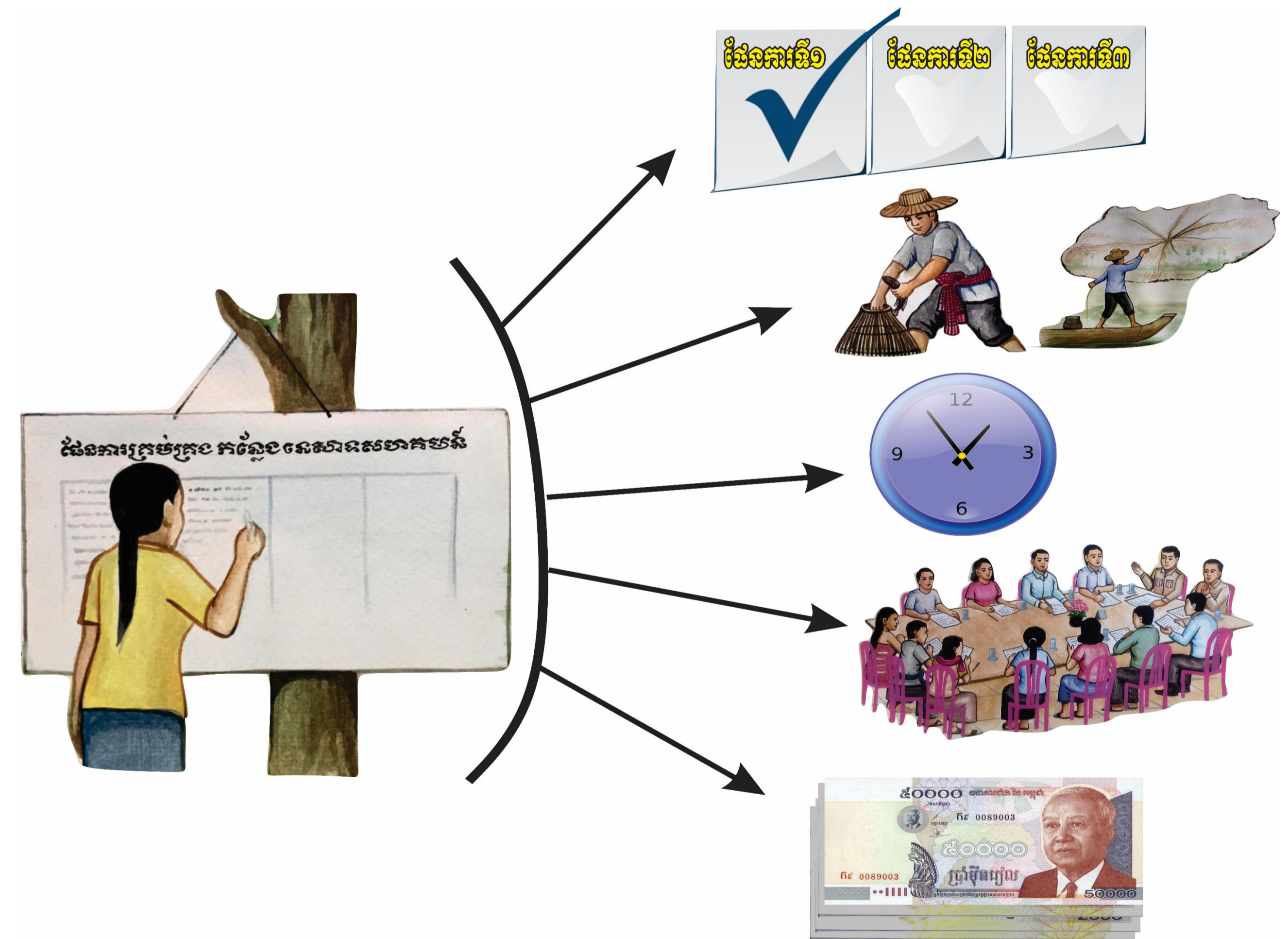
៦. ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺជាឯកសារដែលរៀបចំដោយសហគមន៍នេសាទ និងចុះហត្ថលេខាយល់ព្រម ដោយរដ្ឋបាលជលផល។

ខ្លឹមសារនៃផែនការកំណត់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល និងសកម្មភាពមួយចំនួន។ វិធានការផ្នែកគ្រប់គ្រងរួមមាន៖

- បរិមាណផលចាប់ និងការត្រួតពិនិត្យចំនួនអ្នកនេសាទ និងឧបករណ៍នេសាទ
- វិធានការទប់ស្កាត់ឧបករណ៍ហាមឃាត់ (ឧទា. ប្រភេទ ប្រវែង ទំហំ)

- ការត្រួតពិនិត្យដែននេសាទ (ឧទា. កន្លែងអភិរក្ស និងតំបន់ការពារ)

៦. ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ (ត)

- ត្រួតពិនិត្យពេលវេលា (ឧទា. រដូវបើក និង បិទនេសាទ)
- ការត្រួតពិនិត្យ ការចេញចូលនេសាទ (ឧទា. អនុញ្ញាតឱ្យចូល ឬហាមចូលនេសាទ)
- វិធានការការពារ និងកែលម្អជម្រកត្រី (ឧទា. ការពារជម្រកពងកូន) ។

